

† IOACHIM
Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

Hristos a înviat!

PACE VOUĂ!

Scrisoare pastorală la sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos

ROMAN 2016

† IOACHIM
Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

„PACE VOUĂ”

Cuvânt pastoral
la Sărbătoarea Învierii Domnului
nostru Iisus Hristos

Roman – 2016

**Iubitului nostru cler, cinului monahal
și tuturor dreptmăritorilor creștini din această
de Dumnezeu păzită și binecuvântată eparhie,
har, milă și pace de la Îndurătorul Dumnezeu,
iar de la noi părintească dragoste!**

Iubiți fii duhovnicești,

Hristos a înviat!

În prima zi a săptămânii, duminică, trecerea lui Hristos prin ușile încuiate – la ucenicii retrași de frica iudeilor în aceeași încăpere în care a avut loc Cina cea de Taină – și rostirea salutului irenic „*Pace, vouă!*” îi determină pe aceștia să înțeleagă faptul că Hristos Cel înviat este Dumnezeu adevărat – Stăpânul vieții și al morții. Când L-au văzut, ucenicii s-au bucurat și nimeni nu s-a îndoit de identitatea prezenței Sale dumnezeiești, cu excepția lui Toma, care a lipsit de la această întâlnire de taină. Acum, îndoielile de odinioară ale apostolilor, privind învierea Lui, anunțată în mai multe împrejurări de Însuși Hristos, s-au risipit prin vederea Celui înviat. Cine ar putea descrie sentimentul bucuriei

acestora la vederea Învățătorului lor, mai ales după ce fuseseră prezenți la toate evenimentele legate de Sfintele Sale Pătimiri? Acum, Hristos Cel înviat simțea că cei îmbrăcați cu mantia fricii aveau nevoie de pacea Lui, de forța nevăzută a harului necreat ca să fie scoși din această stare și să facă din ei stâlpii Bisericii, imensul edificiu divin care să nu poată fi distrus nici de porțile iadului, până la sfârșitul veacurilor.

Despre bucuria retrăită sub binecuvântarea de pace al lui Iisus Cel înviat, în ziua Învierii, apostolii i-au istorisit și lui Toma, care, pentru că nu avea destulă credință, a cerut probe. Așa suntem tentați să spunem și noi cei de astăzi: „Vreau să-L văd pe acest Hristos, vreau să-I pun mâna în coastă, să-I fac o radiografie, să-I fac un RMN, o scanare.” Omul contemporan vrea o credință probatorie. Acesta este și motivul pentru care el, adesea, crede în predicțiile horoscopului, în numerologie, ocultism și paranormal sau cade într-o credulitate totală față de un guru. Și aceasta pentru că el nu cunoaște îndeajuns de bine frumusețile și profunzimea credinței noastre. Credința nu are nevoie de probe empirice – Toma prin rezultatul îndoielii sale a vrut să pecetluiască adevărul Învierii, rezolvând pentru generații binomul credință-necredință – ea este o cunoaștere a semnelor dumnezeiești prezente în om și în afara lui pe care în mod firesc le poate înțelege asumându-și o viață nouă trăită în și cu Hristos.

Iubiți fii duhovnicești,

Trăim într-o societate încărcată de griji și de frică: teama pentru ziua de mâine, teama că nu vom avea ce pune pe masă copiilor, teama că ne vom pierde serviciul, teama inspirată de insensibilitatea marilor puteri mondiale, teama de șomaj, teama de instabilitate monetară și de criza economică, teama de sporul negativ al populației, teama de teroriști, de invazia migranților, teama de orice. Omul poartă în sufletul lui o frică izvorâtă din propriile temeri și dintr-o insuficiență încredere în Dumnezeu.

Viața secularizată este deci nocivă, căci încearcă să separe pe om de Dumnezeu, să înlocuiască mistica prin tehnică, religiosul cu umanismul degradant și obsesional.

Ori, Biserica lui Hristos, fondată pe adevărul inalienabil al Învierii Lui, nu poate fi insensibilă la toate acestea. Ea însăși poartă cu sine responsabilitatea față de fiii ei ce se confruntă cu astfel de temeri, de mutații sociale, politice și economice ale lumii.

Iubiți fii duhovnicești,

Anul acesta este dedicat de Sfântul Sinod educației religioase a tinerilor creștini tocmai pentru faptul că educația constituie o latură fundamentală a

personalității omului, iar din complexul preocupărilor existențiale umane nu trebuie să lipsească segmentul care îl individualizează pe om ca partener de dialog cu Dumnezeu, totodată arătând prin aceasta și vocația sa. În acest sens, în Arhiepiscopia Romanului și Bacăului se derulează programe și parteneriate educaționale prin care se încearcă familiarizarea tinerilor cu activitatea cultural-filantropică a Bisericii și implicarea lor ca membri activi ai acestei instituții divino-umane. Preocuparea Bisericii pentru sănătatea spirituală a fiilor ei este o prioritate și pentru eparhia noastră, de aceea vă îndemn pe toți, tineri de toate vârstele, să vă deschideți mintea și inima cuvântului lui Dumnezeu care poate înnoi viața noastră și să preamăriți pe Hristos Cel ce a biruit moartea și ne-a deschis nouă ușa Împărăției Cerurilor mulțumindu-I și cântându-I în semn de recunoștință imne de slavă.

În cuvântul nostru pastoral cu prilejul Crăciunului invităm pe toți tinerii la dialog. Vă invit și acum, în Hristos Cel înviat! Încercați, dincolo de preocupările voastre zilnice, și experiența trăirii în Hristos Cel înviat. Experiențele pe care le trăiți în afara Bisericii sunt palide substitute ale marilor experiențe interioare care ar trebui să aibă loc în sufletul vostru. Și aici mă refer la acea sete de viață a ființei umane. Întâlnirea cu Dumnezeu este momentul ce poate schimba și transfigura întreaga viață a oricărei persoane, este

pragul și temelia pe care punem edificiul întregii noastre ființe.

Iubiți fii duhovnicești,

De două mii de ani, salutul păcii lui Hristos se repetă neconținut în fiecare Sfântă Liturghie când preotul trimite pacea lui Hristos asupra credincioșilor, făcând același semn pe care L-a făcut Hristos în prima zi a săptămânii când a intrat la apostolii încuiați în casă de frica necredincioșilor. Încercați să simțiți în acest semn pacea care nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu. Această pace este mai mult decât o înțelegere între oameni, este o regăsire interioară, o împăcare între Dumnezeu și om realizată în persoana lui Hristos mai întâi prin asumarea și restaurarea firii umane și apoi împărtășită oamenilor. Aceste cuvinte „*Pace, vouă!*” poartă cu ele semnificațiile unui sentiment copleșitor izvorât din simțirea prezenței lui Hristos în lăuntrul omului, care dezleagă înțelesurile ascunse ale sensului existenței noastre și așează pe om în relație filială, reintegratoare cu Părintele său. Este o pace care nu seamănă cu cea pe care și-o împărtășesc reciproc oamenii și care este născută din rațiuni de etică strict socială, neavând fundament divin; este o pace care urmărește mai mult decât înțelegerea amiabilă dintre persoane, este semnul văzut al

prezenței lui Dumnezeu în omul neliniștit care se află într-o continuă căutare a izvorului tainic al existenței sale.

Așadar, iubiții mei, în această zi solemnă de Paști, vă îndemn părintește, să căutați pace și să o urmați. Este pacea pe care o aduce Hristos, prin care se risipește orice întuneric și întristare, orice teamă și nesiguranță, orice frică izvorâtă din meditația la perenitatea morții. Hristos s-a întors din moarte și a așezat la temelia credinței noastre adevărul că viața continuă în veșnicie, iar moartea nu este decât o trecere spre împreună petrecere cu Dumnezeu, sigur, dacă în viață am fost oameni de caracter.

Să aveți în casele și în sufletele fraților voastre pacea lui Hristos, iubirea lui Hristos, iertarea lui Hristos, harul lui Hristos, puterea lui Hristos. Experiați în viața voastră, viața autentică trăită în Hristos Cel înviat.

În această zi de mare Praznic, primeniți sufletește și trupește, să intonăm acest imn de preamărire a lui Hristos înviat:

Când focul din ceruri pământul aprinde,

Iar apele-n spuză se fac,

Raza pascală-n viteza luminii

Vestește:

Hristos a înviat!

Lumina suavă aprinsă de Paște,
Veniți de-o primiți imediat!
E focu-nvierii, Hristos dăruiește,
Cântați-I:

Hristos a înviat!

Slăviți-L făpturi, slăviți-L noroade,
Slăviți-L cu suflet curat!
Lăsați să pătrundă în voi focul sacru,
Simțiți că:

Hristos a înviat!

Când Cerul coboară,
Pământul se-nalță,
Văzduhul în slavă-i scaldat,
Îngeri și oameni tocmesc sărbătoare
Cântând:

Hristos a înviat!

Hai, vino și tu,
cu candela stinsă,
Nu sta nicicum izolat.
Domnul te iartă, îți dă din lumină,
Doar crede...!

Hristos a înviat!

Al vostru arhipăstor și pururea către Domnul rugător,

**† IOACHIM,
Arhiepiscopul Romanului și Bacăului**

Dată în reședința noastră arhiepiscopală din Roman,
mai 2016

© EDITURA FILOCALIA, 2016
ARHIEPISCOPIA ROMANULUI ȘI BACĂULUI
Str. Alexandru cel Bun nr. 5, Roman, jud. Neamț
Tel./Fax: 0233 744 683

